



3-4-2-3- ترانشه NT1

ترانشه‌ی طبیعی شماره 1 به صورت دره‌ی عمیقی در شمال محدوده‌ی اکتشافی قرار دارد. برای برداشت ترانشه و نمونه‌برداری از آن، ابتدا قسمت‌های سطحی و هوازده‌ی لایه‌های سنگ گچ تراش داده شد. مجموع طول لایه‌های سنگ گچ در این ترانشه 98 متر می‌باشد که رخنمون 31 لایه (لایه A تا لایه Ee) در آن قابل مشاهده است. کمترین ضخامت لایه‌ها متعلق به لایه‌ی Dd با 0/9 متر و بیشترین آن متعلق به لایه‌ی U می‌باشد که احتمالاً محور ناودیس بوده و 25 متر ضخامت دارد. شیب لایه‌ها از حالت افقی تا نزدیک به عمود متغیر بوده و جهت شیب آنها از خاور تا جنوب خاور تغییر می‌کند.

در مجموع 50 نمونه به روش کانالی و بر اساس تفکیک رخساره‌ای از این ترانشه برداشت گردید که با نظر کارفرما 35 نمونه از بین آنها برای آنالیز شیمی‌تر و 7 نمونه جهت کانی‌شناسی پرتو مجهول (XRD) در نظر گرفته شد. در جدول 3-4 نتایج مربوط به برداشت ترانشه‌ی NT1 آمده است.

3-4-2-4- ترانشه NT2

ترانشه طبیعی شماره‌ی 2 در جنوب محدوده‌ی اکتشافی (جاده‌ی شرکت گاز) قرار دارد. در این ترانشه نیز ابتدا قسمت‌های سطحی و هوازده‌ی لایه‌های سنگ گچ تراش داده شد و سپس برداشت ترانشه و نمونه‌برداری از آن انجام گردید. مجموع طول لایه‌های سنگ گچ در این ترانشه 82 متر است که کمترین ضخامت لایه‌ها متعلق به لایه‌ی N با 1/30 متر و بیشترین ضخامت آنها متعلق به لایه‌ی H



با 7/05 متر می باشد. شیب لایه ها بین 61 تا 79 درجه است و جهت شیب آنها شمال باختر می باشد. در مجموع 36 نمونه به روش کانالی و بر اساس تفکیک رخساره ای از این ترانشه برداشت گردید که با نظر کارفرما 24 نمونه از بین آنها برای آنالیز شیمی تر در نظر گرفته شد. نتایج مربوط به برداشت ترانشه طبیعی NT2 در جدول 3-5 آمده است.

3-5- حفر پیشکار اکتشافی

یک پیشکار اکتشافی به ارتفاع 4 متر و طول 8 متر در لایه سنگ گچ M واقع در ترانشه ی شماره 1 (T1)، با استفاده از چکش بیل مکانیکی حفر شد (تصویر 3-8). بدین منظور لایه های مارن مجاور این لایه گچی و قسمت های هوازده سطح آن به میزان 1 متر برداشت گردید. مقدار نمونه ی لازم جهت آزمایش تکنولوژیکی از دیواره ی آن برداشت و دپو گردید.



تصویر 3-8: نمایی از پیشکار اکتشافی در لایه ی سنگ گچ [M] واقع در ترانشه ی شماره 1 [T1]. (دید به سوی جنوب باختر).